

Bajka o puszystym i puchatym

Bardzo dawno temu gdzieś daleko było dobre miasto. Jego mieszkańcy żyli szczęśliwie, śmiali się, bawili i nigdy nie chorowali. W mieście tym było bardzo dużo puchatego i puszystego. Puchate było miękkie, puszyste, bardzo lekkie i miłe w dotyku. Ludzie mieli taki zwyczaj, że, kiedy spotykali się ze sobą, dzielili się puchatym i puszystym mówiąc:

-Tobie puchate i mnie puchate, mnie puchate i Tobie puchate.

A kiedy się dzielili puchate i puszyste rosło i było go jeszcze więcej. Tak trwało bardzo długo i ludzie nauczyli się ze kiedy puchate i puszyste rośnie ich życie staje się piękniejsze, serca wypełniają się miłością, a ciało jest zdrowsze.

Pewnego dnia do szczęśliwego miasta przybyła czarownica. Czarownica jeździła po całym świecie i sprzedawała ludziom swoje czary i lekarstwa. Jednak w dobrym mieście nikt nie chciał kupować lekarstw i nie potrzebował czarów, bo wszyscy byli zdrowi i szczęśliwi. Czarownica chodziła po mieście przyglądała się ludziom i ich zwyczajom i nie rozumiała, dlaczego nie może niczego sprzedać. Po pewnym czasie zorientowała się, że wszystkiemu winne jest puchate. Kiedyś obserwując jak ludzie się nim dzielą postanowiła uwolnić ich od puchatego i puszystego i powiedziała do jednego z mieszkańców:

- Wiesz? To puszyste i puchate, które dostałeś od swojego przyjaciela to wcale nie było jego puszyste i puchate. On oddał Ci tylko to, co wczoraj dostał od Ciebie. A do innego mieszkańca powiedziała:

- Czy zauważyłeś, że Twój sąsiad dał Ci wczoraj mniej puszystego i puchatego niż Ty dałeś jemu? Krążyła po mieście tak długo aż zatrąła ludziom serca i ludzie zaczęli się sobie nieufnie przyglądać. Coraz rzadziej dzielili się puchatym i puszystym i chowali je w domach i szufladach zazdrośnie strzegąc i bojąc się, że je stracą. A puszystego i puchatego, którym nikt się nie dzielił było coraz mniej. Pewnego dnia czarownica dała jednemu z mieszkańców trochę kolczatego i powiedziała:

- Tobie kolczate i mnie kolczate, mnie kolczate i Tobie kolczate. I kolczate urosło. Ludzie zaczęli się dzielić ze sobą kolczatym. Pojawiły się choroby, szczęście zaczęło znikać z dobrego miasta, a ludzie stali się smutni i niemili dla siebie. Mijały dni, miesiące i lata. Czarownica sprzedawała ludziom swoje lekarstwa i stawała się coraz bogatsza. Kiedy potrzebowała więcej pieniędzy dzieliła się z ludźmi kolczatym i wtedy ludzie więcej chorowali i przychodzili do niej po leki.

Pewnego dnia dwoje dzieci bawiąc się ze sobą na strychu znalazło w starej skrzyni puszyste i puchate, które dorośli dawno temu schowali, żeby nikt im nie zabrał. Kiedy je oglądali rozerwali je na dwa kawałki i podzielili między siebie. I puszyste i puchate natychmiast urosło, a dzieci poczuły, że w ich sercach pojawiła się jakaś radosna nuta. Pobiegły do rodziców i podzieliły się z nimi mówiąc:

- Tobie puchate i mnie puchate.

I puchate znów urosło. Od tej chwili ludzie zaczęli ponownie dzielić się ze sobą puszystym i puchatym i w ich sercach pojawiło się więcej szczęścia i radości a ciała mniej chorowały. Wtedy przypomnieli sobie o starym zwyczaju i dawnych czasach. Wypędzili złą czarownicę i starali się dzielić jak największą ilością puszystego i puchatego. Jednak w ich mieście istniało także kolczate, które kiedyś podarowała im czarownica.

I odtąd puszyste i puchate krąży między ludźmi na przemian z kolczastym i tylko od ludzi zależy, czym się ze sobą dzielą. A to, czym się podzielą rośnie wypełniając ich serca i myśli.

Pytania do tekstu: O czym była bajka? Czego było dużo w mieście? Co ludzie robili z puszystym i puchatym? Co się z nim działo, kiedy ludzie go sobie przekazywali? Kto pojawił się pewnego razu w mieście i co zrobił? Co się stało dalej? Kto i gdzie znalazł puszyste i puchate? Co zrobili? Co może być puszyste i puchate? Czym ludzie mogą się dzielić?